

***άρνοβόλι** τό, *άρνόβολο* Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ τῆς καταλ. -βόλι.

Περιληπτικῶς τὰ ἀρνία ἐν συνόλῳ: Τοῦ διαόλου τ' ἀρ-
νόβολο, δὲ βρεμαζώνεται! Συνών. *ἀρνοθέμι*, *ἀρνο-*
κοπή. Πβ. *χτηνοβόλι*.

άρνοβοσκός ό, Κρήτ. Νάξ. (Φιλότη.) *άρνόβοσκος*
Καππ. *ἀρνιόβοσκος* Καππ. (*Ανακ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *βοσκός*. Ἡ τοῦ τόνου μετα-
κίνησις ἐν τῷ *ἀρνόβοσκος* διὰ τὸν μετρικὸν τονισμόν.
Βοσκός ἀρνίων ἐνθ' ἄν.: **Ἀσμ*.

**Ἀστ'* ἄκουσεν ὁ Πόρφυρος ἀρνόβοσκος ἐγέν'το,
ἐπῆρε χίλια πρόβατα καὶ πεντακόσια ἀρνίσια

Καππ.

Νὰ μὴ σὲ ποῦμ' ἀρνιόβοσκο, ἐδὰ Πορφύριον εἶδες;

*Ανακ. Συνών. *ἀρνάρις*.

άρνοβότανο τό, *Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄρνα* καὶ *βότανο* ἢ *βοτάνι*.

Μυθικὸν βότανον τὸ ὁποῖον τρώγοντες οἱ κατερχόμενοι
εἰς τὸν Ἄδην λησμονοῦν τὸν κόσμον. Συνών. *ἀπο-*
λησμοβότανο, *ἀπολησμονόχορτο*.

ἀρνόγαττα ἡ, Θεσσ. (**Ἀλμυρ*.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *γάττα*.

Γαλῇ μεγάλη ὡς ἀρνίον. Τὸ ἄρσεν. *Ἀρνόγαττος*
παρωνύμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

ἀρνογέννα ἐπίθ. θηλ. Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ τοῦ ρ. *γεννῶ*.

Ἡ γεννῶσα τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἐπὶ προ-
βατίνας. Συνών. *ἀρναδογέννα*, *ἀρνομιλιόρα*.

ἀρνογεννῶ Κρήτ. *ἀρνογεννάου* Πελοπν. (**Ἀνδροῦς*.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ τοῦ ρ. *γεννῶ*.

Γεννῶ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας μου, ἐπὶ ἀρνίου:
Τὸ μάρωπο *ἀρνογεννῶ*-εἶναι *ἀρνογεννημένο* (μάρωπο = θηλυ-
κὸν ἀρνίον ἐνὸς ἔτους). *Ἀρνογέννησε* ἡ *προβατίνα* Ἀνδροῦς.

ἀρνόγλωσσο τό, Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *γλῶσσα*.

Τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον τὸ λογχοειδές (*plantago lan-*
ceolata) τῆς τάξεως τῶν ἀρνογλωσσωδῶν (*plantagina-*
ceae). Συνών. *πεντάνευρο*. [**]

ἀρνόγουνα ἡ, Μακεδ. (Καταφύγ.) κ.ά. — *Λεξ.* Αἰν.
Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *γούνα*.

Δέρμα ἀρνίου μετὰ τοῦ μαλλίου κατειργασμένον καὶ
χρησιμοποιούμενον ὡς γούνα ἢ ἄλλως.

ἀρνόδεσμα τό, Ἀθῆν. Νάξ. κ.ά. — *Λεξ.* Μ. Ἐγκυκλ.
Ἐλευθερουδ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *δέσμα*.

1) Δέρμα ἀρνίου Ἀθῆν. Νάξ. κ.ά. — *Λεξ.* Δημητρ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀρνακάδα*. 2) Γενικῶς τὸ δέρμα προ-
βάτου *Λεξ.* Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ.
ἀρνιακός B 2.

ἀρνόδοντο τό, Πελοπν. (Μεσσ.) *ἀρνόδοντου* Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *δόντι*.

Τὸ δόντι τοῦ ἀρνίου: **Εβγαλὶ τ' ἀρνόδοντου τ' ἀρνί*.

ἀρνοζίγουρο τό, Ἡπ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.
Μάν.) *ἀρνοζιγούρα* ἡ, Πελοπν. (Βασαρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *ζιγούρι*.

**Ἀρνίον* ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν ἐνθ' ἄν.: *Ψητὸ μὲν ἀρνο-*
ζιγούρα ποῦ θὰ τὴν ζήλευε καὶ ὁ καλύτερος λιχουδιάρις κα-
τοικοκλέφτης Βασαρ.

ἀρνοθέμι τό, Ρόδ. (Κάστελλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θέμι.
Πλήθος ἀρνίων. Συνών. **ἀρνοβόλι*, *ἀρνοκοπή*.

ἀρνοθήλι τό, Κρήτ. *ἀρνοθήλο* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. *θῆλις*.

**Ἀρνίον* θηλυκὸν πρὶν ἢ συμπληρώσῃ τὸ πρῶτον ἔτος
τῆς ἡλικίας του.

ἀρνοκάτσικα τά, σύνθηθ. *ἀρνοκάτ'κα* βόρ. ιδιῶμ.
ἀρνοκάτσικα Ἡπ. (Τσαμαντ.) *ἀρνοκατοίγια* Πελοπν. (Κυ-
νουρ.) *ἀρνοκάτσικο* τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *κατοίικι*. Τὸ *ἀρνοκάτσικα*
κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *ἀρνί*. Διὰ τὸ *ἀρνοκατοίικα* πβ.
ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170 κέξ. 179 κέξ.

**Ἀρνία* καὶ ἐρίφια ὁμοῦ: Τὰ ξεχείμασα τ' ἀρνοκάτσικά
μου. *Ψόφησαν τ' ἀρνοκάτσικα* σύνθηθ. *Τ'* ἀρνοκάτσικα χορο-
πηδοῦσαν καὶ βέλαζαν *χαϊδιάρικα* γῦρο 'ς τοῖς μάννες τους
(Κρητ. Στοά 2,164) || **Ἀσμ*.

**Σ* τὸ δῶθε βόσκουν πρόβατα, 'ς τὸ κεῖθε βόσκουν γίδια,
'ς τὴ μέση τ' ἀρνοκάτσικα, τ' ἀρνια μὲ τὰ κατοίικα

Πελοπν. (Λιγουρ.)

Τοῦτα τὰ μαντριά, τοῦτες οἱ μάντρες,

ἀρνοκάτσικα πέντε χιλιάδες

Τσαμαντ.

**Κεῖ* κοιμοῦνται χίλια πρόβατα καὶ δυὸ χιλιάδες γίδια,

κοιμᾶται τ' ἀρνοκάτσικο καὶ μετρημὸ δὲν ἔχει

(τὸ *ἀρνοκάτσικο* μετὰ σημ. περιληπτικῆς ἀντὶ τοῦ πληθ.)
Μάν. Συνών. *ἀρνοκατσικάκια*, *ἀρνοκατσικούδια*,
ἀρνόρριφα.

ἀρνοκατσικάκια τά, ἀμάρτ. *ἀρνοκατσικάτοια* Πε-
λοπν. (Λάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνοκάτσικα* καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -άκια (ἰδ. -άκι) ἄνευ σημ. ὑποκοριστικῆς.

**Ἀρνοκάτσικα*, ὁ ἰδ.: Παροιμ. φρ. **Σ* τὴ μομπή σου,
Μάρτη μου, τ' ἀρνοκατσικάτοια μου τὰ βγάλα (ἐκ παραμυθ.
ἐν ᾧ γραῖα σκώπτει τὸν Μάρτιον κατὰ τὴν τελευταίαν
ἡμέραν του, ὅτε ἐχίονισε, διότι ξεχείμασε πλέον τ' ἀρνο-
κάτσικά της καὶ δὲν τὸν φοβεῖται).

ἀρνοκατσικούδια τά, ἀμάρτ. *ἀρνοκατσικούδια*
Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (**Ἀλμ*.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρνοκάτσικα* καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούδια (ἰδ. -ούδι) ἄνευ σημ. ὑποκοριστικῆς.

**Ἀρνοκάτσικα*, ὁ ἰδ.: **Ἀσμ*.

**Ἰδῶ* 'νι χίλια πρόβατα καὶ δυὸ χιλιάδες γίδια

καὶ τ' ἀρνοκατσικούδια του *λουγαριασμό* δὲν ἔχουν

Ζαγορ.

**Σ* αὐτὰ δ' αὐτὰ τὰ μαντριά τὰ μαρμαρουπλυμένα

πῶχουν χιλιάδες πρόβατα, μυριῶν χιλιάδες γίδια

καὶ τ' ἀρνοκατσικούδια τσου *λουγαριασμοὺς* δὲν ἔχουν

**Ἀλμ*.

ἀρνοκέλλι τό, Ρόδ. *ἀρνοκέλλι* Ρόδ. *ἀρνοκέλλος*
ό, Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *κελλι*.

Μάνδρα ἀρνίων.

ἀρνοκέφαλα τό, Πελοπν. (Μαζαίικ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀρνὶ* καὶ *κεφάλι*.

Κεφαλὴ ἀρνίου: *Περισσότερ' ἀρνοκέφαλα* παρὰ γαιδουρο-
κέφαλα (περισσότεροι νέοι ἀποθνήσκουν παρὰ γέροντες)
ἀγν. τόπ.

